

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/225/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200801
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2718200801.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci žalobcu: T. W., narodený XX.X.XXXX, bytom U. XXXX/X, V., zastúpený advokátom: JUDr. Ľubomír Vanek, so sídlom Potočná 169/85, Skalica, proti žalovanému: Pavol Lasák - NEPA, IČO 43 147 062, s miestom podnikania Pri kaštieli 1459/9, Holíč, zastúpený splnomocnencom: Právne centrum s.r.o., so sídlom Mýtna 42, Bratislava, o zaplatenie 15.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 7C/14/2018-231 zo dňa 8.10.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 % a výrokom III. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 489, § 631, § 633 ods. 1, § 507, § 637 ods. 1, § 648 ods. 2, § 653 ods. 2, § 655 ods. 1, § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 3, § 443, § 517 ods. 1 veta prvá, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že sporové strany uzatvorili písomne dňa 13.5.2017 zmluvu o dielo s dohodnutou cenou 14.850 bez DPH, žalobca v pozícii objednávateľa a žalovaný ako dodávateľ. V zmluve o dielo sa žalovaný zaviazal okrem iného na vyrovnanie podlahy v celom byte podľa potreby podkladu a na polozenie plávajúcej podlahy v celom byte; žalobca sa zaviazal okrem iného zabezpečiť plávajúcu podlahu. V konaní nebolo sporným, že po uzatvorení zmluvy žalobca zakúpil drevenú podlahu s príslušenstvom, pričom zmluvné strany si ústne dohodli zmenu zmluvy v položke dodania iného druhu podlahy a položeniu iného druhu podlahy. Z vyjadrenia žalovaného vyplynulo, že upozornil žalobcu na nedostatočné množstvo lepu potrebné na lepenie (lepidlo kupoval žalobca) a túto skutočnosť nepoprel ani žalobca, žalovaný lepil minimálne časť podlahy bodovo a o bodovom lepení bol oboznámený žalobca súc vtedy prítomný v byte. Žalovaný lepil bodovo ale až po tom, čo utvrdil žalobcu na jeho otázku, že lep podlahu udrží. Žalobca si osobne prebral dielo, pričom z vyjadrení žalobcu vyplynulo, že už v tom čase pri chôdzi po podlahe sa podlaha prehybala, bola hrboľatá. Nerovnosť podlahy nepoprel ani žalovaný. Pri preberaní podlahy žalobca nič žalovanému nevytkol, dielo (položenú podlahu) prevzal, následne dňa 9.12.2017 a dňa 15.12.2017 žalobca dokonca

písomne pochválil žalovaného za prácu, až dňa 19.2.2018 napísal žalobca žalovanému, že v ten deň bola vykonaná odborná obhliadka.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalovaný lepil drevenú podlahu na nerovný povrch a lepidlo neaplikoval minimálne v ním priznanej časti celoplošne ale len bodovo, čiže žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá vzniká porušením povinnosti pokladať drevenú podlahu podľa STN noriem. Žalobca škodu charakterizoval ako nesprávne a neodborne položenú podlahu bez možnosti užívania, ktorú musel vytrhať a vyjadril ju hodnotou 10.000 eur. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobcovi škoda vznikla, avšak žalobca nepreukázal, že mu vznikla skutočná škoda vo výške 10.000 eur v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie ďalej dospel k záveru, že žalobca nepreukázal kauzálny nexus medzi nie dostatočným nanášaním lepidla na podlahu a potrebou vytrhať podlahu po viac ako 2 mesiace od prevzatia diela, t. j. že by práve spôsob lepenia podlahy žalovaným bolo dôvodom a následné odstraňovanie nalepenej podlahy. Žalobca si vyžiadal dňa 14.2.2018 od Cechu Podlahárov Slovenska odborné posúdenie, ktoré Cech Podlahárov Slovenska po obhliadke vyhotovil dňa 19.2.2018, pri obhliadke žalovaný prítomný nebol a žalobca ani neuniesol dôkazné bremeno v tvrdení, že by žalovaného k obhliadke volal. Zo zoznamu znalcov súd prvej inštancie zistil, že Cech Podlahárov Slovenska nie je vedený ako znalecká organizácia a ani vypracovatelia posúdenia Ing. O. L. a Y. T. nie sú vedení ako znalci. V odbornom posúdení sa uvádza, že vlhkosť a teplotu vzduchu v byte merali a pri tom momentálnom stave urobili zistenia a že montáž bola vykonaná na vlhký podklad, v ďalšom texte je však uvedené, že montáž bola s „vysokou pravdepodobnosťou“ vykonaná na vlhký podklad. Ďalej sa v posúdení sa výslovne uvádza, že „podľa Zmluvy o dielo mal zhotoviteľ vykonať montáž podlahy celoplošným lepením“, avšak súd prvej inštancie skonštatoval, že v samotnom obsahu zmluvy sa výslovne „celoplošné lepenie“ nespomína. Z týchto záverov potom súd prvej inštancie na predmetné odborné posúdenie neprihliadal, lebo ho žalovaný poprel a aj vzhľadom na nepresné vyjadrenia v posúdení. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 10.000 eur s príslušenstvom, nakoľko pri posudzovaní nároku na náhradu škody absentovalo preukázanie konkrétnej výšky škody a príčinná súvislosť medzi škodou a porušením povinností žalovaného pri pokládke podlahy. Pri skúmaní dôvodnosti uplatneného nároku na primeranú zľavu z ceny v sume 5.000 eur s príslušenstvom súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno v svojom tvrdení, že by žalovaného vyzval na odstránenie väd a že žalovaného nepozval k oboznámeniu sa charakterom žalobcom uvádzanej vady, že išlo o vadu neodstrániteľnú. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že pokiaľ žalobca preukázateľne nevyzval žalovaného na odstránenie vady a nepreukázal, že by išlo o vadu neodstrániteľnú, tak nie je doposiaľ oprávnený domáhať sa primeranej zľavy z ceny. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná aj v časti uplatnenej primeranej zľavy z ceny diela v sume 5.000 eur s príslušenstvom.

Súd prvej inštancie nevyhovел návrhu žalovaného na výsluch G. O., ktorý fakturoval za odstraňovanie podlahy, z dôvodu, že vzhľadom na absenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a porušením povinností žalovaného, nepreukázaním výšky škody, neunesením dôkazného bremena žalobcu v uplatnenej výške primeranej zľavy ceny, by bol jeho výsluch nehospodárny. Z dôvodu nehospodárnosti súd prvej inštancie nepripustil žalobcom navrhnutých osôb z Cechu Podlahárov Slovenska (T., Ing. L.), keďže bol toho názoru, že ich výsluch nemožno považovať za prostriedok na zistenie ich spôsobilosti.

5. Súd prvej inštancie v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný je zodpovedný za správnosť polozenia žalobcom dodanej drevenej podlahy podľa príslušných STN a tiež za vyrovnanie podlahy podľa potrieb pokladanej drevenej podlahy. Z predložených listinných dôkazov (elektronická komunikácia, predžalobná výzva) vyplýva, že žalobca žiadal žalovaného o obhliadku podlahy ešte pred tým, ako si nechal spracovať odborné posúdenie. Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že v tomto prípade nebol preukázaný kauzálny nexus medzi nedostatočným nanášaním lepidla na podlahu a potrebou vytrhať podlahu po viac ako 2 mesiacoch od prevzatia diela. Práve v uvedenom období žalobca kontaktoval opakovane žalovaného s tým, že žiada odstrániť vady diela. Až po tom, ako žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu, oslovil žalobca odborne spôsobilé osoby za účelom preukázania väd. Odborne spôsobilé osoby Ing. O. L. a p. Y. T. (Cech podlahárov Slovenska) v predmetnom posudku jednoznačne konštatovali na základe zisteného skutkového stavu, že montáž predmetnej drevenej podlahy bola vykonaná neodborne, čoho priamym dôsledkom bolo vznik

žalobcom vytýkaných vád. Na uvedený dôkaz - odborné posúdenie súd prvej inštancie neprihliadal pri rozhodovaní s odôvodnením, že žalovaný tento listinný dôkaz namietal. Žalovaný a aj súd prvej inštancie spochybňovali spôsobilosť organizácie Cech podlahárov Slovenska vyjadrovať sa k plneniu zo zmluvy, resp. spôsobilosť podávať odborné posudky. Za odborne spôsobilú osobu možno však považovať aj takú osobu, ktorá síce nie je zapísaná v zozname znalcov, ale má potrebné odborné znalosti, a preto sa javí ako nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý neprihliadal na závery odborného posúdenia len z toho dôvodu, že vypracovatelia posúdenia nie sú vedení ako znalci. Žalobcom bolo preukázané, že dielo malo vady, na odstránenie ktorých opakovane žalovaného vyzýval, žalovaný však bez zbytočného odkladu vady diela neodstránil, čím sa odstrániteľné vady stali tzv. subjektívne neodstrániteľnými a žalobca si voči žalovanému uplatnil právo na zľavu z ceny diela vo výške vyčíslených nákladov na opravu diela vo výške 5.000 eur vzhľadom na to, že pokládka podlahy sa realizovala lepením a pri oprave sa do značnej miery poškodil aj samotný povrch, ktorý bolo potrebné znovu vyrovnať. Žalobca zdôrazňuje, že bezodkladne po prevzatí diela kontaktoval žalovaného a žiadal odstránenie vád diela, žalovaný však k odstráneniu vád diela nepristúpil, pričom sa vyjadril, že nič opravovať nebude. Ak mal súd pochybnosti ohľadom skutočností uvedených v odbornom posúdení, mal vykonať výsluch žalobcom navrhnutých svedkov, aby sa odstránili prípadné pochybnosti. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

7. K odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že vyjadrenie žalobcu o tom, že nebol upozorňovaný na to, že podklad pod podlahou nebude vyrovnaný na pokládku drevenej lepenej podlahy, je v rozpore s jeho vyjadrením na pojednávaní dňa 7.3.2019, na ktorom pojednávaní na otázku právneho zástupcu žalovaného, či pri prevzatí diela videl, že je podlaha nerovná, uviedol, že chodil po nej a prehýbala sa, bolo to celé z kopečka, celé hrboľaté. Po prevzatí diela prostredníctvom chatovej komunikácie v dňoch 9.12.2017 a 15.12.2017 pochválil žalobca žalovaného za prácu a podlahu. Žalovaný netuší, čo sa v byte udialo po tomto termíne, keďže prístup do bytu mu nebol umožnený. Žalobca uvádza, že v elektronickej komunikácii žiada o obhliadku podlahy. Toto tvrdenie je v absolútnom rozpore s predloženou elektronickej komunikáciou, z ktorej je zrejmé, že žalovaný bol ten, kto sa nevedel so žalobcom spojiť, keď chcel od neho zaplatiť zvyšok ceny diela. Do dňa 19.2.2018 žalovaný nebol informovaný o žiadnej vade a mal za to, že bolo dielo riadne a bez vád odovzdané, pričom žiadal od žalobcu len doplatiť zvyšok ceny diela. Žalobca nepreukázal, že by vytkol vady u žalovaného riadne a včas. Odborné posúdenie predložené žalobcom bolo zo strany žalovaného viackrát namietané. Osoby z Cechu podlahárov sa vo veľkej miere vyjadrovali k právnomu posúdeniu a k plneniu zmluvy, čo im absolútne neprináleží. Žalobca nepreukázal spôsobilosť týchto osôb odborne sa k niečomu vyjadrovať. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno pri svojich skutkových tvrdeniach, z ktorých následne súd prvej inštancie pri svojej právnej úvahe vychádzal. Žalobca nepreukázal, že by žalovaného vyzýval na odstránenie vád diela. Žalobca preukázal len toľko, že od žalovaného začal vymáhať 15.000 eur. Do dnešného dňa nie je žalovanému známe, z čoho žalobca vychádzal pri vyčíslení zľavy z ceny diela v sume 5.000 eur. Žalovanému nebolo odborné posúdenie doručené dňa 19.2.2018, ako to žalobca uvádza vo svojom odvolaní. Nie je pravdou tvrdenie, že by súd prvej inštancie od počiatku odmietol vykonať dôkaz - výsluch svedkov Ing. O. L. a Y. T.. Pokiaľ sa žalobca domnieval, že svedkovia by prispeli k objasneniu rozhodujúcich skutočností, najneskôr dňa 18.6.2019 mohol navrhnúť súdu prvej inštancie zabezpečiť účasť týchto svedkov, čo však neučinil. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie

je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Predmetom konania je požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 10.000 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody za demontovanú poškodenú podlahu a sumy 5.000 eur s príslušenstvom titulom zníženia ceny diela z dôvodu neodstránenia vadnej montáže podlahy. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol dôvodiac, že nebolo preukázané splnenie podmienok vzniku zodpovednosti za škodu a nebola preukázaná existencia výzvy žalobcu adresovaná žalovanému na odstránenie vady diela alebo že sa jednalo o neodstrániteľnú vadu. Žalobca nesúhlasil so zamietajúcim rozsudkom súdu prvej inštancie, keď podľa jeho názoru preukázal, že žalovaného opakovane kontaktoval so žiadosťou o odstránenie vady diela a žalovaný bez zbytočného odkladu vady diela neodstránil, že v konaní pred súdom prvej inštancie predložil odborné posúdenie, podľa ktorého montáž drevenej podlahy bola žalovaným vykonaná neodborne a nevykonaním žalobcom navrhnutých dôkazov, súd prvej inštancie žalobcu postavil do jasne nevýhodnejšej pozície v porovnaní so žalovaným. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či konanie pred súdom prvej inštancie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, či súd prvej inštancie vykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či vec správne právne posúdil.

10. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v podstatnej miere sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Ani v odvolacom konaní neboli žalobcom tvrdené, ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd si osvojil dôvody preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

11. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie je možné v zmysle ustanovenia § 365 Civilného sporového poriadku odôvodniť len okolnosťami uvedenými v citovanom zákonom ustanovení pod písm. a) až h). Žalobca uplatnil v podanom odvolaní odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 510 Občianskeho zákonníka uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla.

13. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

14. Podľa § 653 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vykonaná oprava alebo úprava pri prevzatí veci objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe.

15. Citované ustanovenie § 510 Občianskeho zákonníka deklaruje, že nároky zo zodpovednosti za vady a nároky zo zodpovednosti za škodu, môžu obstať súbežne popri sebe, čo znamená, že uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla. Je tomu tak preto, lebo odstránenie vadného plnenia nemusí znamenať aj reparáciu jeho dôsledkov, ktoré môžu mať za následok vznik škody. Zodpovednosť za vady je treba odlišovať od zodpovednosti za škodu. Oba tieto záväzkové právne inštitúty majú iný účel, sú založené na rozdielnych zásadách a predpokladoch vzniku. Každý má svoj právny režim, ktorý musia povinne nasledovať. Ich samostatný právny režim kladie inú úroveň (požiadavky) na povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť pri uplatnení toho-ktorého žalovaného nároku. Vznik škody a vady musí preukázať ten, kto uplatňuje dotknutý nárok. Nárokov, ktoré vyplývajú zo zodpovednosti za vady, sa nemožno domáhať z titulu náhrady škody. Nárok na náhradu nákladov potrebných na odstránenie vady vykonanej úpravy veci je nárokom zo zodpovednosti zhotoviteľa za vady vykonanej úpravy veci.

16. Zodpovednosť za vady sleduje, aby sa objednávateľovi dostalo zmluvné plnenie bez akýchkoľvek väd. Ak tomu tak nie je, zákon upravuje presný postup uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady v záručnej dobe a charakter vady určuje rozdielnosť následkov zo zodpovednosti za vady. Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá a medzi poškodeným, ktorého obsahom je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto za škodu podľa zákona zodpovedá, škodu nahradiť.

17. Porušenie povinnosti splniť riadne záväzkov je predpokladom zodpovednosti za vadu i zodpovednosti za škodu. Za nedostatky vlastného plnenia je daná zodpovednosť za vady. Iná (majetková) ujma, ktorá vznikla ako následok vadného plnenia (zmluvnej povinnosti), je škodou. Ide o ujmu, ktorú vyvolali vady poskytnutého plnenia, nejde o ujmu spočívajúcu vo vadnosti poskytnutého predmetu plnenia. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 510 Občianskeho zákonníka súčasne vyplýva, že z dôvodu náhrady škody sa nemožno domáhať nárokov, ktoré vyplývajú zo záväzkov zo zodpovednosti za vady (napr. preto, že nároky zo zodpovednosti za vady zanikli alebo neboli riadne a včas uplatnené). Inak by úprava zodpovednosti za vady strácala zmysel a svoje opodstatnenie.

18. Z dispozičného princípu sporového konania vyplýva, že žalobca ako pán sporu (tzv. dominus litis) disponuje konaním a jeho predmetom. Z uvedeného princípu ďalej vyplýva i prípadný záujem na deklarovaní povinnosti žalovanému z konkrétneho žalobného dôvodu, t. j. konkrétneho hmotnoprávneho vzťahu medzi sporovými stranami, z ktorého vzišlo porušenie subjektívneho práva tvrdené žalobcom. Ak žalobca trvá na tom, že žaluje škodu, súd je povinný uvedené rešpektovať.

19. V prejednávanej veci žalobca žiadal zaplatiť (mimo iného) škodu v sume 10.000 eur s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje náklady vynaložené žalobcom na odstránenie väd žalovaným vykonanej úpravy veci (konkrétne úpravy spočívajúcej v položení podlahy v byte na vyrovnanú podlahu podľa potreby podkladu), pričom škoda podľa žalobcu predstavovala cenu nesprávne a neodborne položenej podlahy v byte bez možnosti užívania, ktorú podlahu žalobca z bytu odstránil.

20. V súvislosti s vyššie uvedenými úvahami je tak dôvodné konštatovať, že žalobca v danom konaní netvrdil, ani nepreukázal inú škodu, ktorá mu bola spôsobená ako následok poskytnutého vadného plnenia. Zo skutkových tvrdení a predložených dôkazov žalobcom v konaní je evidentné, že si v rámci náhrady škody uplatňoval to, čo si mohol uplatňovať z osobitnej zodpovednosti za vadné plnenie u zhotoviteľa (žalovaného), teda bezplatné odstránenie väd podlahy. Odvolací súd tak nadväzuje na správny záver súdu prvej inštancie, že neboli v konaní preukázané základne predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu - porušenie zmluvnej povinnosti, vznik škody v dôsledku vadného plnenia, príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a porušením zmluvnej povinnosti poskytnúť riadne plnenie (§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti odvolací súd uzatvára, že žalobca sa môže domáhať iba tej škody, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s vadami diela v budúcnosti. V tomto konaní sa však žalobca takejto škody nedomáha, domáha sa totiž iba toho, čo by mal žalovaný odstrániť na základe uplatnených väd diela v zmysle ustanovenia § 655 Občianskeho zákonníka. Ak ako škodu žalobca požadoval náklady, ktoré vynaložil na odstránenie väd podlahy v byte položenej žalovaným tým, že dal podlahu z bytu demontovať, nepreukázal tak základné atribúty zodpovednosti za škodu a preto nebolo možné jeho žalobe v časti o zaplatenie náhrady škody v sume 10.000 eur s príslušenstvom vyhovieť. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v sume 10.000 eur s príslušenstvom, a preto uplatnený nárok žalobcu vyhodnocoval v zmysle preukázaných tvrdení vo vzťahu k uplatnenému nároku. Takýto myšlienkový postup súdu prvej inštancie nemožno považovať za rozporný so zákonom, nakoľko reflektoval na priebeh súdnej veci a na dispozíciu s konaním na základe procesného úkonu žalobcu. Dôsledné nerozlišovanie medzi dvoma popri sebe existujúcimi zodpovednostnými nárokmi zo strany žalobcu následne viedlo správne súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby v časti o zaplatenie náhrady škody.

21. Podľa § 655 Občianskeho zákonníka, ak je vec opravená alebo upravená vadne, má objednávateľ právo na bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný vadu odstrániť najdlhšie v dohodnutej lehote. Ak vadu nemožno odstrániť alebo ak ju zhotoviteľ neodstráni v dohodnutej lehote alebo ak sa vada vyskytne znovu, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy alebo úpravy (ods. 1). Práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak zaniknú. Čas od uplatnenia práva až po vykonanie opravy alebo úpravy sa do záručnej doby

nepočíta. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy alebo úpravy a o čase jej trvania (ods. 2).

22. S poukazom na ďalší nárok uplatnený žalobcom na primerané zníženie ceny úpravy veci v sume 5.000 eur s príslušenstvom, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že pre posúdenie opodstatnenosti tohto nároku bolo rozhodujúcim zistenie, či boli splnené predpoklady na uplatnenie tohto práva na zľavu z ceny diela pre vady. V zmysle citovaného ustanovenia § 655 Občianskeho zákonníka objednávateľ môže práva zo zodpovednosti za vady uplatniť za podmienky, že reklamovaná vada je skutočne vadou, ktorá sa vyskytuje na upravenej veci po prevzatí v záručnej dobe a má takú povahu, ktorá zakladá práva zo zodpovednosti za vady. Podľa ustanovenia § 655 ods. 1, vety prvej Občianskeho zákonníka, ak nemožno vadu odstrániť alebo, ak ju neodstráni zhotoviteľ v dohodnutej lehote alebo ak sa vyskytne vada znova, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy alebo úpravy. Z uvedenej právnej úpravy tak vyplýva, že objednávateľ v prípade neodstránenia riadne reklamovanej vady v dohodnutej lehote môže buď zotrvať na požiadavke odstránenia vady, alebo môže zmeniť voľbu a uplatniť právo na zrušenie zmluvy, prípadne právo na zľavu z ceny.

23. V súvislosti s nárokom žalobcu na zľavu z ceny úpravy veci bola v konaní nastolenou a spornou otázka, či žalobca riadne a včas realizoval svoje reklamačné právo, teda uplatnil právo u žalovaného ako zhotoviteľa zo zodpovednosti za vady upravenej veci v záručnej dobe, ako prvotného predpokladu pre uplatnenie niektorého z nárokov vyplývajúceho zo záväzku zo zodpovednosti za vady. Žalobca vo vzťahu k nároku na zľavu z ceny úpravy veci tvrdil, že sa jednalo o odstrániteľnú vadu, po prevzatí diela v priebehu nasledujúcich dvoch mesiacov mal žalobca opakovane kontaktovať žalovaného s tým, že žiada odstrániť vady diela, na ktoré výzvy žalovaný nereagoval, a preto bola dňa 13.4.2018 podlaha odstránená. Žalovaný nesúhlasil s požiadavkou žalobcu na zľavu z ceny úpravy veci a popieral akékoľvek výzvy žalobcu na odstránenie väd podlahy. Súd prvej inštancie žalobu i v časti o zaplatenie zľavy z ceny úpravy veci zamietol dôvodiac, že pokiaľ žalobca preukázateľne nevyzval žalovaného na odstránenie vady, resp. nepreukázal, že by išlo o vadu neodstrániteľnú, tak nie je oprávnený domáhať sa primeranej zľavy z ceny diela.

24. Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ods. 1). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (ods. 2).

25. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

26. K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ohľadne uplatnenia jeho reklamačného práva u žalovaného, odvolací súd uvádza, že závery súdu prvej inštancie o tejto otázke považuje za dostatočné. Pokiaľ ide o neunesenie dôkazného bremena žalobcom, založeného na ním navrhnutých dôkazov, tu k záverom súdu prvej inštancie ťažko niečo dodať. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu, že žalovaného žiadal o obhliadku podlahy ešte pred výzvou zo dňa 19.2.2018, čoho dôkazom má byť elektronická komunikácia a predžalobná výzva, je nutné konštatovať v zhode so súdom prvej inštancie, že žalobcom tvrdená existencia výziev adresovaných žalovanému na odstránenie väd, nebola preukázaná a odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie v odsekoch 45, 47.3), v ktorých sú uvedené všetky vykonané dôkazy v tomto smere a závery z nich plynúce. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že dôkazom o tejto skutočnosti má byť elektronická komunikácia medzi stranami, tu odvolací súd opäť poukazuje na odsek 20. preskúmaného rozsudku, kde súd prvej inštancie podrobne opísal obsah elektronickej komunikácie medzi stranami, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu z jej obsahu nie je preukázané, že by v období od prevzatia diela do urobenia predžalobnej výzvy žalobca u žalovaného uplatnil svoje reklamačné právo. Listinné dôkazy, na ktoré poukazuje žalobca v odvolaní (elektronická komunikácia a predžalobná výzva) tak neboli spôsobilé preukázať, že by žalobca u

žalovaného účinne uplatnil právo na odstránenie vád podlahy, pričom žalobca žiadne iné dôkazy na preukázanie tohto svojho tvrdenia nenavrhol.

27. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie neprávne neprihliadol na závery odborného posúdenia len z toho dôvodu, že vypracovatelia posúdenia nie sú vedení ako znalci. Z ustanovenia § 206 Civilného sporového poriadku vyplýva, že odborné vyjadrenie prichádza do úvahy vtedy, ak je potrebné posudzovať skutočnosti, na ktoré treba odborné znalosti. Odborné znalosti sú potom také vedomosti, na získanie ktorých je potrebná určitá odborná znalosť alebo odborná skúsenosť. Splnenie podmienok odbornej spôsobilosti si vyhodnocuje súd sám. Odborne spôsobilou osobou je osoba, ktorej pracovné zaradenie nasvedčuje tomu, že má odborné vedomosti alebo ktorej činnosť nasvedčuje o odborných skúsenostiach. Pokiaľ tak súd prvej inštancie konštatoval, že odborne spôsobilou osobou môže byť len znalec, je jeho záver o splnení podmienok odbornej spôsobilosti nesprávny a odvolací súd sa s ním nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu odborné vyjadrenie môže vypracovať aj znalec, ale nie je to podmienkou kompetentnosti zvolenej osoby k vypracovaniu odborného vyjadrenia. Avšak ani toto čiastočné pochybenie súdu prvej inštancie v hodnotení dôkazu - odborného vyjadrenia nemohlo mať vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej. Vzhľadom na dôvody neopodstatnenosti žaloby v časti o náhradu škody (nároku vyplývajúceho zo záväzkov zo zodpovednosti za vady, sa nemožno domáhať z titulu náhrady škody) a v časti o zľavu z ceny úpravy veci (nepreukázanie reklamovania vád) bol v konečnom dôsledku správnym postup súdu prvej inštancie, keď na tento dôkaz neprihliadol. Odborné vyjadrenie totiž nepreukazovalo kumulatívne splnenie podmienok všetkých troch predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ani existenciu výziev žalobcu adresovaných žalovanému na odstránenie vád úpravy veci. Ani táto odvolacia námietka nemohla žalobcovi prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

28. Bremono tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. V prejednávanej príhode to znamená, že je na žalobcovi, aby tvrdil a preukazoval, že jeho nárok na náhradu škody a na zľavu z ceny úpravy veci je opodstatnený. Predovšetkým sa totiž žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvolenej spôsoby rozhodnutia (čím treba rozumieť nutnosť stotožnenia sa s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba žalobe vyhovieť). Odvolacia námietka žalobcu o nesprávnom zistení skutkového stavu súdom prvej inštancie je nenáležitá.

29. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalobcu, v ktorej namietal okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy výsluchom svedkov Ing. L., p. T. za účelom preukázania ich odbornej spôsobilosti a p. O. za účelom preukázania odstránenia celej podlahy, je treba ako prvoradá uviesť, že dokazovanie je možno vymedziť ako osobitnú činnosť súdu zameranú na získavanie poznatkov o veci, ktorá je predmetom súdneho konania. Povinnosť navrhnuť alebo označiť dôkazné prostriedky je v sporovom konaní povinnosťou strán, ktorá im je všeobecne uložená v ustanovení § 185 Civilného sporového poriadku. Ide o povinnosť tej zo strán, ktorá tvrdí skutočnosť, ktorá má byť v konaní preukázaná. Povinnosť strán tvrdiť určité potrebné skutočnosti v sporovom konaní ovládanom prejednávajúcou zásadou sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť stranou uvádzanou. V prípade, že ju strana splnila, platí, že uniesla bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola pre nečinnosť strany preukázaná (resp. objektívne nemohla byť preukázaná) a kedy výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží potom na tej strane, ktorý z jej existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

30. Ako vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozsudku, súd prvej inštancie návrhy žalobcu na výsluch p. O., Ing. L. a p. T. zamietol, keďže ich považoval za nehospodárne.

31. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje vždy súd a procesný predpis strane priznáva právo na vykonanie určitého dôkazu navrhnuť. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie

navrhol uskutočniť výsluch svedkov Ing. L., p. T. a p. O.. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne zamietol návrhy žalobcu na ich výsluch z dôvodu nehospodárnosti. I podľa odvolacieho súdu by bolo vykonanie ich výsluchu nadbytočné vzhľadom na vyššie uvedené dôvody zamietnutia žaloby (nesplnenie predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a nepreukázanie reklamovania vady podlahy). Navyše vo vzťahu k návrhu na vykonanie výsluchu svedkov Ing. L. a p. T. by bolo ich pripustenie i v rozpore so sudcovskou koncentráciou konania podľa ustanovenia § 153 Civilného sporového poriadku. Žalobcovi sa totiž nepodarilo zabezpečiť ich účasť na nariadenom pojednávaní dňa 18.6.2019, ktoré pojednávanie bolo odročené na deň 12.9.2019, pričom až na tomto pojednávaní žalobca požiadal súd prvej inštancie o ich predvolanie ako svedkov, avšak žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo návrh na ich predvolanie nepredložil súdu prvej inštancie už na pojednávaní konanom dňa 18.6.2019, na ktoré sa obaja navrhnutí svedkovia Ing. L. a p. T. nedostavili s poukazom na písomné ospravedlnenie, že svoju účasť považujú za zbytočnú a pridržávajú sa záverov ich Odborného posudku. Vyhovenie návrhu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 12.9.2019, aby súd prvej inštancie predvolal svedkov Ing. L., p. T., by si totiž vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania a vykonanie ďalších úkonov, a preto správne súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonal, nakoľko návrh na predvolanie týchto dvoch svedkov nebol zo strany žalobcu vykonaný včas, hoci žalobcovi preukázateľne nič nebránilo vykonať ho už skôr na pojednávaní konanom dňa 12.6.2019. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dostatočné dokazovanie a zamietnutie návrhu žalobcu na vykonanie týchto dôkazov nemalo za následok odopretie jeho práva na spravodlivé súdne konanie. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že na základe dôkazov, ktoré boli v rámci dokazovania pred súdom prvej inštancie vykonané, bol dostatočne zistený skutkový stav veci a bolo možné posúdiť opodstatnenosť uplatneného nároku. Súd prvej inštancie sa riadne zaoberal každým návrhom na vykonanie dokazovania a v napadnutom rozhodnutí uviedol dôvody, pre ktoré žalobcom navrhnuté dôkazy nevykonal. Odvolací súd taktiež považuje vykonanie žalobcom navrhnutých dôkazov výsluchom svedkov Ing. L., p. T. a p. O. nadbytočné a neúčelné. Súd prvej inštancie preto svojim postupom žalobcu nevytlúčil z realizácie procesného práva navrhovať dôkazy, ktoré mu procesný predpis priznáva a správne jeho návrhy na doplnenie dokazovania zamietol.

32. Výsledky dôkaznej verifikácie všetkých právne relevantných dôkazných prostriedkov, ktoré boli potrebné k zisteniu skutkového stavu a vyplývajú z obsahu spisu, jednoznačne viedli súd prvej inštancie k správne záveru, že nie sú naplnené predpoklady pre vyhovenie nároku na zaplatenie náhrady škody v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a pre vyhovenie nároku na zaplatenie zľavy z ceny úpravy veci v zmysle ustanovenia § 655 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka. Napokon ani polemika o nesprávnosti súdom prvej inštancie vysloveného právneho záveru sama o sebe nie je presvedčivou bázou pre konštatovanie vecnej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil.

33. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku je pochybenie súdu, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné.

34. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku totiž možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

35. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

36. Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a náležite zistil skutkový stav, z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

37. V súvislosti so žalobcovým prejavom nespokojnosti s preskúmaným rozsudkom odvolací súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, podľa ktorej nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (napr. II. ÚS 4/97, II. ÚS 3/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05, I. ÚS 140/2017). Žalobca v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné právne závery týkajúce sa jeho nároku na zaplatenie náhrady škody a zľavy z ceny úpravy vecí. Odvolacie námietky žalobcu ohľadne nevykonania ním navrhnutých dôkazov, nesprávnych skutkových a právnych záverov konštatovaných súdom prvej inštancie, vyhodnotil odvolací súd za nenáležité.

38. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e), f), h) Civilného sporového poriadku uvádzané žalobcom nie sú naplnené.

39. Žalobca použil aj odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku. Žalobca okrem paušálneho odkazu na uvedené ustanovenie bližšie nezdôvodnil tento použitý odvolací dôvod a odvolací súd nevzhladol v konaní vady, ktoré má na mysli toto ustanovenie.

40. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

41. Vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania žalovaného žalobca v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie i proti tomuto výroku, resp. proti všetkým výrokom rozsudku, avšak neuviedol žiadne odvolacie dôvody. Nakoľko žalobca žiadnym relevantným spôsobom správnosť výroku o nároku na náhradu trov konania žalovaného voči žalobcovi v rozsudku súdu prvej inštancie vychádzajúceho z tzv. zásady úspechu nespochybnil, nie je jeho odvolanie i proti tomuto výroku opodstatnené.

42. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

44. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).